

Sprawa C-386/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

26 czerwca 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

1 czerwca 2023 r.

Strona pozwana i strona wnosząca skargę rewizyjną:

Novel Nutriology GmbH

Strona powodowa i druga strona postępowania rewizyjnego:

Verband Sozialer Wettbewerb e. V.

Przedmiot postępowania głównego

Powództwo o zaprzestanie reklamy produktu zawierającego składniki roślinne lub ziołowe za pomocą oświadczeń, które powód uważa za niedozwolone oświadczenia zdrowotne.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii, art. 267 TFUE

Pytanie prejudycjalne

Czy substancje roślinne lub ziołowe (zwane dalej „substancjami botanicznymi”) mogą być reklamowane za pomocą oświadczeń zdrowotnych [art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006] lub odniesień do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia

[art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006], jeżeli w odniesieniu do takich oświadczeń nie zostało udzielone zezwolenie zgodnie z tym rozporządzeniem i nie figurują one w wykazach dozwolonych oświadczeń przewidzianych w art. 13 i 14 tego rozporządzenia (art. 10 ust. 1 rozporządzenia), lub jeżeli odniesieniom tym nie towarzyszy konkretne oświadczenie zdrowotne znajdujące się w wykazach przewidzianych w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia (art. 10 ust. 3 rozporządzenia), tak długo jak nie zostały zakończone ocena [Europejskiego] Urzędu [ds. Bezpieczeństwa Żywności] i rozpatrywanie przez Komisję włączenia zgłoszonych oświadczeń w odniesieniu do „substancji botanicznych” do wykazów wspólnotowych przewidzianych w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006?

Powołane przepisy prawa Unii

Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1047/2012 z dnia 8 listopada 2012 r., w szczególności art. 10 i 28

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci, w szczególności motywy 10 i 11

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 536/2013 z dnia 11 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012, w szczególności motywy 4 i 5

Powołane przepisy krajowe

Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (niemiecka ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji), w szczególności § 3, 3a, 8 i 12

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Powód, Verband Sozialer Wettbewerb e. V., jest zarejestrowanym stowarzyszeniem, do którego zadań należy ochrona interesów handlowych jego członków.
- 2 Pozwana zajmuje się sprzedażą suplementu żywnościowego „o’gaenics Adapto-Genie ANTI-STRESS-KOMPLEX”. Reklamowała ona ten produkt na swojej stronie internetowej przy użyciu następujących oświadczeń dotyczących składników „wyciąg z szafranu” i „wyciąg z soku z melona”:

„1. [W]yciąg z szafranu poprawiający nastrój.

2. Wyciąg z szafranu Safr'Inside w Adapto-Genie był testowany na 50 uczestnikach przez okres 30 dni w badaniu otwartym. Przy dawce 30 mg Safr'Inside dziennie 77 % badanych doświadczyło poprawy równowagi emocjonalnej, czuło się bardziej optymistycznie i szczęśliwie już po dwóch tygodniach przyjmowania. 66 % czuło się również bardziej zrelaksowanymi i dynamicznymi. Po 30 dniach u 11 % badanych poprawiła się jakość snu.

3. W badaniach udowodniono, że po czterech tygodniach wyciąg z soku z melona wraz z działaniem dysmutazy ponadtlenkowej zmniejszył uczucie stresu i wyczerpania. Ponadto drażliwość i wyczerpanie zmniejszyły się o 63 %, co doprowadziło do znacznej poprawy jakości życia”.

- 3 Powód uważa te oświadczenia za niedozwolone oświadczenia zdrowotne zgodnie z art. 10 rozporządzenia nr 1924/2006. W związku z tym pismem z dnia 23 października 2019 r. wezwał on pozwaną do złożenia oświadczenia o zaprzestaniu stosowania tych oświadczeń. Pozwana nie zastosowała się do tego wezwania.
- 4 Następnie powód wniósł powództwo do Landgericht (sądu krajowego) i domagał się między innymi zakazania pozwanej reklamowania środka „o'gaenics Adapto-Genie ANTI-STRESS-KOMPLEX” w obrocie handlowym za pomocą powyższych oświadczeń.
- 5 Landgericht (sąd krajowy) uwzględnił powództwo. Apelacja pozwanej od orzeczenia tego sądu nie została uwzględniona. Następnie pozwana wniosła skargę rewizyjną (Revision) do sądu odsyłającego.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 6 Zdaniem sądu odsyłającego zasadniczą kwestią w niniejszej sprawie jest to, czy art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 ma zastosowanie, gdy substancje roślinne lub ziołowe („substancje botaniczne”) są reklamowane za pomocą oświadczeń zdrowotnych (art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006) lub odniesień do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia (art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006), tak długo jak nie zostały zakończone ocena Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „EFSA”) i rozpatrywanie przez Komisję włączenia zgłoszonych oświadczeń w odniesieniu do „substancji botanicznych” do wykazów wspólnotowych przewidzianych w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006 (zob. pkt 11 i nast.). Jeżeli art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 nie ma zastosowania, naruszenie tych przepisów jest wykluczone od samego początku, a dochodzone roszczenia są bezzasadne; jeżeli natomiast art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 ma zastosowanie, dochodzone roszczenia są zasadne, ponieważ sporne oświadczenia naruszają te przepisy (zob. pkt 22 i nast.).

A. Rozważania wstępne

- 7 Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 zabronione są oświadczenia zdrowotne, o ile nie są one zgodne z ogólnymi wymogami zawartymi w rozdziale II i wymogami szczególnymi zawartymi w rozdziale IV oraz o ile nie zostało udzielone w odniesieniu do nich zezwolenie zgodnie z tym rozporządzeniem i nie figurują one w wykazach dozwolonych oświadczeń przewidzianych w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006. Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia, może być zamieszczone jedynie w przypadku, gdy towarzyszy mu konkretne oświadczenie zdrowotne znajdujące się w wykazach przewidzianych w art. 13 lub 14 rozporządzenia nr 1924/2006.
- 8 Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, podobnie jak art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006, wymaga oświadczenia zdrowotnego; odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia stanowi szczególną formę oświadczenia zdrowotnego.
- 9 Sporne oświadczenia: „poprawiający nastrój”, „popraw[a] równowagi emocjonalnej”, „czuło się bardziej optymistycznie i szczęśliwie”, „czuło się [...] bardziej zrelaksowanymi i dynamicznymi”, „poprawiła się [...] jakość snu”, „[...] zmniejszył[o się] uczucie stresu i wyczerpania”, „drażliwość i wyczerpanie zmniejszyły się o 63 %” oraz „znacz[n]a popraw[a] jakości życia” stanowią oświadczenia zdrowotne w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006.
- 10 Rozróżnienie pomiędzy art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 z jednej strony, a art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 z drugiej strony zależy od tego, czy oświadczenie wskazuje na bezpośrednią współzależność pomiędzy kategorią żywności, żywnością lub jednym z jej składników a funkcją organizmu ludzkiego, której naukowe uzasadnienie może zostać zweryfikowane w postępowaniu o udzielenie zezwolenia (wówczas chodzi o konkretne oświadczenie zdrowotne w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006), czy też taka weryfikacja nie jest możliwa (wówczas jest to nieswoiste oświadczenie zdrowotne w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006).

B. Zastosowanie art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006

- 11 Wyciągi z szafranu i z soku z melona, o których mowa, są tak zwanymi „substancjami botanicznymi”. Termin ten jest powszechnie stosowany w odniesieniu do substancji roślinnych lub ziołowych (zob. motyw 10 rozporządzenia nr 432/2012; motyw 4 rozporządzenia nr 536/2013). Komisja Europejska nie podjęła jeszcze decyzji w sprawie włączenia oświadczeń zdrowotnych odnoszących się do „składników botanicznych” do wspólnotowego wykazu dopuszczonych oświadczeń w rozumieniu art. 13 ust. 3 rozporządzenia

nr 1924/2006, lecz uważa, że wymagane jest dokładniejsze rozważenie i konsultacja (zob. motyw 10 rozporządzenia nr 432/2012; motywy 4 i 5 rozporządzenia nr 536/2013). Nie jest jasne, czy art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 ma zastosowanie do oświadczeń zdrowotnych dotyczących składników roślinnych lub ziołowych przed zakończeniem oceny EFSA i rozpatrywania przez Komisję włączenia zgłoszonych oświadczeń w odniesieniu do „składników botanicznych” do wykazów wspólnotowych zawartych w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006.

- 12 Zastosowaniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 co do zasady nie stoi jednak na przeszkodzie okoliczność, że wykazy, o których mowa w art. 13 i 14, rozporządzenia nie zostały jeszcze w całości sporządzone. Odmienny pogląd jest trudny do pogodzenia z brzmieniem art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, jak również z sensem i celem tego przepisu. Ponadto stoi mu na przeszkodzie dopuszczalność uzupełnień wynikająca z art. 13 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 (zob. opinia rzecznika generalnego M. Bobeka w sprawie *Nelsons*, C-177/15, EU:C:2016:474, pkt 75 i nast.). To samo dotyczy stosowania art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006.
- 13 Wątpliwe jest jednak, czy art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 ma zastosowanie do oświadczeń, których ocena EFSA lub rozpatrywanie przez Komisję zostały odroczone i nie zostały jeszcze zakończone, takich jak oświadczenia odnoszące się do działania substancji roślinnych lub ziołowych powszechnie określanych jako „substancje botaniczne” oraz niektóre inne oświadczenia zdrowotne, w sprawie włączenia których do wykazu dopuszczalnych oświadczeń Komisja nie podjęła jeszcze ostatecznej decyzji. Na to pytanie nie można udzielić jednoznacznej odpowiedzi.

Spór

– *Pierwszy pogląd: art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 nie ma zastosowania*

- 14 Zgodnie z jednym z poglądów art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 nie ma zastosowania, dopóki konkretne oświadczenia dotyczące „składników botanicznych” nie zostaną ocenione przez EFSA i rozpatrzone przez Komisję. Na poparcie tego poglądu argumentuje się, że prawodawca uznał generalny zakaz ogólnych, nieswoistych oświadczeń zdrowotnych za zbyt daleko idący. Dlatego też wprowadził on jedynie ograniczony zakaz. W związku z tym ogólne odniesienia dotyczące zdrowia są zabronione tylko wtedy, gdy nie towarzyszą im konkretne oświadczenia znajdujące się w wykazach przewidzianych w art. 13 lub 14 rozporządzenia nr 1924/2006. Ten ograniczony zakaz zakłada jednak, że takie wykazy zostały sporządzone. W przeciwnym razie, wbrew intencji prawodawcy, wyrażonej wyraźnie również w przepisie przejściowym art. 28 rozporządzenia nr 1924/2006, rozporządzenie zawierałoby początkowo bardziej restrykcyjny przepis niż później. Z uwagi na odroczenie przez EFSA i Komisję oceny

oświadczeń dotyczących „składników botanicznych” reklamodawca nie ma obecnie możliwości uzyskania decyzji w sprawie konkretnych oświadczeń zdrowotnych; żadne takie oświadczenie nie może zatem towarzyszyć nieswoistemu oświadczeniu w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006. Świadoma decyzja prawodawcy, aby nie wprowadzać generalnego zakazu nieswoistych oświadczeń zdrowotnych, lecz jedynie powiązać je z załączeniem wymienionych w wykazie konkretnych oświadczeń, została obrócona w coś przeciwnego przez samą decyzję Komisji o powstrzymaniu się od sporządzenia wykazów dla całej klasy substancji. Wówczas bowiem poprzez samo niesporządzenie wykazów i nierozpatrywanie wniosków o włączenie do wykazu w odniesieniu do substancji roślinnych lub ziołowych zostałby osiągnięty stan prawny, którego prawodawca nie zamierzał stwarzać. W związku z tym samo brzmienie art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 nie może być decydujące. Należy raczej przyjąć, że stosowanie ogólnych odniesień dotyczących zdrowia nie jest uregulowane w rozporządzeniu w odniesieniu do „składników botanicznych”, dopóki trwa beczynność Komisji. Zasady te mają zastosowanie nawet wtedy, gdyby wniosek o umieszczenie w wykazie konkretnych oświadczeń nie został złożony przez reklamodawcę. Taki wniosek nie ma szans powodzenia w dającej się przewidzieć przyszłości, ponieważ rozpatrywanie oświadczeń zdrowotnych dotyczących „substancji botanicznych” zostało odroczone („on hold”) przez właściwe organy.

- 15 Za tym, że wymogi dopuszczalności określone w art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 nie mają zastosowania, mogłoby przemawiać ponadto to, że wieloletnia beczynność Komisji mogłaby być postrzegana jako nieproporcjonalne ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej przez dane przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także nieuzasadnione nierówne traktowanie w porównaniu z możliwościami reklamowymi konkurentów, których wnioski o włączenie oświadczeń zdrowotnych do wspólnotowego wykazu dotyczą substancji, które są oceniane przez EFSA i rozpatrywane przez Komisję. Wieloletni brak egzekwowania prawa przez Komisję mógłby prowadzić do sytuacji, w której utrzymanie wymogów dopuszczalności określonych w art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 mogłoby być postrzegane jako nieproporcjonalne naruszenie prawnie chronionych interesów danych przedsiębiorstw (zob. wyrok Trybunału z dnia 23 listopada 2017 r., Bionorica i Diapharm/Komisja, C-596/15 P i C-597/15 P, EU:C:2017:886, pkt 91 i nast.).
- 16 Gdyby przyjąć ten pogląd, art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 nie ma zastosowania w niniejszym przypadku, a kwestionowanemu zastosowaniu spornych oświadczeń nie stoi na przeszkodzie to, że nie są one dopuszczone na podstawie tego rozporządzenia i włączone do wykazu dopuszczonych oświadczeń przewidzianym w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006 (art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006) lub że nie towarzyszą im konkretne oświadczenia zdrowotne zawarte w jednym z wykazów przewidzianych w art. 13 lub 14 rozporządzenia nr 1924/2006.

– *Drugi pogląd: art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 ma zastosowanie*

- 17 Przeważa jednak pogląd przeciwny, zgodnie z którym art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 musi być również stosowany do „składników botanicznych”, jednakże z zastrzeżeniem, że jego wymogi są spełnione również wtedy, gdy ogólnemu, nieswoistemu odniesieniu w rozumieniu tego przepisu towarzyszy konkretne oświadczenie zdrowotne, którego weryfikacja według Komisji została odroczone („on hold”) i które może być nadal stosowane na warunkach określonych w art. 28 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 1924/2006.
- 18 Za takim poglądem przemawia fakt, że brzmienie art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 obejmuje nieswoiste oświadczenia zdrowotne bez rozróżnienia, czy oświadczenia odnoszą się do „składników botanicznych”, czy też nie.
- 19 Ponadto cel art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 wydaje się przemawiać przeciwko całkowitemu zwolnieniu reklam zawierających nieswoiste oświadczenia zdrowotne odnoszące się do „składników botanicznych” z ograniczeń wynikających z tych przepisów przed zakończeniem oceny naukowej (podlegających załączeniu) konkretnych oświadczeń zdrowotnych. Zgodnie z motywem 23 rozporządzenia, aby zapewnić ujednoliczoną ocenę, na stosowanie oświadczeń zdrowotnych we Wspólnocie powinno się zezwalać jedynie po dokonaniu przez EFSA oceny naukowej spełniającej najwyższe możliwe standardy. Należy wziąć pod uwagę, że istnieje ryzyko, iż konsumentki i konsumenci nie będą w stanie odróżnić w szczególności suplementów żywnościowych od roślinnych lub ziołowych produktów leczniczych i że – wbrew intencji prawodawcy – stosowanie suplementów żywnościowych opatrzonych niezweryfikowanymi oświadczeniami zdrowotnymi może ponadto stanowić zagrożenie dla zdrowia pacjentek i pacjentów.
- 20 Ponadto Komisja wskazała w motywie 9 rozporządzenia nr 536/2013 oraz w motywie 11 rozporządzenia nr 432/2012, że oświadczenia, których ocena EFSA lub rozpatrywanie przez Komisję nie zostały jeszcze zakończone, zostaną opublikowane na stronie internetowej Komisji i mogą być nadal stosowane zgodnie z art. 28 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 1924/2006. W związku z tym uzasadnione interesy przedsiębiorstwa reklamującego w stosowaniu oświadczeń zdrowotnych dotyczących „składników botanicznych” mogły zostać w wystarczającym stopniu uwzględnione.
- 21 Gdyby przyjąć ten pogląd, art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 ma zastosowanie w niniejszym przypadku i sprzeciwia się zakwestionowanemu stosowaniu spornych oświadczeń.

C. Naruszenie art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1924/2006 w przypadku możliwości jego zastosowania

I. W przypadku możliwości zastosowania art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006

- 22 Jeżeli sporne oświadczenia należy zakwalifikować jako odniesienia do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia, naruszają one art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, ponieważ nie towarzyszy im konkretne oświadczenie zdrowotne, a konkretnie nie towarzyszy im ani oświadczenie zawarte w jednym z wykazów przewidzianych w art. 13 lub 14 rozporządzenia nr 1924/2006, ani oświadczenie, którego weryfikacja została odroczone („on hold”) przez Komisję i które zgodnie z art. 28 ust. 5 lub 6 rozporządzenia nr 1924/2006 może być nadal stosowane.

II. W przypadku możliwości zastosowania art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006

- 23 Jeżeli sporne oświadczenia należy uznać za oświadczenia zdrowotne w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006, to naruszają one ten przepis choćby dlatego, że ani nie zostało w odniesieniu do nich udzielone zezwolenie zgodnie z tym rozporządzeniem i nie figurują w wykazie dozwolonych oświadczeń przewidzianym w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006, ani nie są oświadczeniami, których weryfikacja została odroczone („on hold”) przez Komisję i które można nadal stosować na podstawie art. 28 ust. 5 lub 6 rozporządzenia nr 1924/2006.
- 24 Zgodnie z art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1924/2006 mogą być stosowane na odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym od momentu wejścia w życie tego rozporządzenia do momentu przyjęcia wykazu, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, pod warunkiem że oświadczenia te są zgodne z tym rozporządzeniem i odpowiednimi przepisami krajowymi.
- 25 Zgodnie z art. 28 ust. 6 lit. b) rozporządzenia nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne, które nie są objęte zakresem stosowania art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1924/2006 i art. 14 rozporządzenia nr 1924/2006 [takie jak oświadczenia odnoszące się do funkcji psychologicznych lub behawioralnych przewidziane w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1924/2006] i były stosowane zgodnie z ustawodawstwem krajowym przed wejściem w życie tego rozporządzenia oraz nie były przedmiotem oceny i zezwolenia w państwie członkowskim, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez okres sześciu miesięcy od wydania decyzji zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, pod warunkiem że zgodnie z tym rozporządzeniem wniosek został złożony przed dniem 19 stycznia 2008 r.

- 26 Reklamowane funkcje nie są funkcjami organizmu w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1924/2006, ale raczej funkcjami psychologicznymi w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1924/2006. Istotny jest zatem przepis przejściowy art. 28 ust. 6 rozporządzenia nr 1924/2006. Wszystkie funkcje reklamowane w niniejszym przypadku łączy to, że dotyczą świata uczuć. Nie należy to do funkcji organizmu, lecz raczej do funkcji psychologicznych.
- 27 Przez wniosek na podstawie rozporządzenia w rozumieniu art. 28 ust. 6 lit. b) rozporządzenia nr 1924/2006 można rozumieć jedynie wniosek na podstawie art. 13 ust. 5 w związku z art. 18 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006. Zgodnie z tym przepisem każdy podmiot działający na rynku spożywczym zamierzający stosować oświadczenie zdrowotne, które nie figuruje we wspólnotowym wykazie dozwolonych oświadczeń wskazanym w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, może złożyć wniosek o włączenie oświadczenia do tego wykazu. Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia nr 1924/2006 decyzję w sprawie tego wniosku podejmuje Komisja po wydaniu opinii przez EFSA. Odesłanie w art. 28 ust. 6 lit. b) rozporządzenia nr 1924/2006 do art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 jest prawdopodobnie pomyłką prawodawcy.
- 28 W niniejszej sprawie pozwana nie złożyła wniosku przed dniem 19 stycznia 2008 r. Pozwana w ogóle nie złożyła wniosku dotyczącego wyciągu z soku z melona, zaś wniosek dotyczący szafranu jest datowany na dzień 13 stycznia 2009 r.
- 29 Nie zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia, czy art. 28 ust. 6 lit. b) rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że wniosek podmiotu działającego na rynku spożywczym nie jest wymagany, jeżeli oświadczenie znajduje się w wykazie przekazanym przez państwo członkowskie na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006. Sąd niższej instancji ustalił, że nie ma takich czekających na rozpatrzenie oświadczeń.